

Nr 163.

Av herr **Lindberg**, om *uppflyttning i högre lönegrad av kanslibiträdestjänsten vid statens sjöhistoriska museum.*

Biträdespersonalen vid statens sjöhistoriska museum utgöres för närvarande av ett kanslibitråde i Ca 11 och ett kontorsbiträde i Ca 8. Departementschefen föreslår nu, att dessa tjänster förändras till respektive kontoristtjänst i Ca 13 och kanslibiträdestjänst i Ca 11.

Vad beträffar kanslibiträdestjänsten anser jag, att denna lönegradsplacement icke överensstämmer med befattningshavarens ställning och uppgifter inom institutionen. Arbetsuppgifterna ha av 1947 års biträdesutredning själv angivits sålunda: »Kassör, kassabokföring, granska och utbetala räkningar, utställa räkningar på försålda publikationer, upprätta månads- och kvartalsrapporter, upprätta avlöningslistor, föra tjänstematrikel, föredraga ärenden rörande museets personal och ekonomi.» Bland de allmänna förutsättningar beträffande göromålsens art m. m., som utredningen ansett böra uppställas för inrättande av kansliskrivartjänst i 15 lönegraden, har angivits att vara kassör vid vissa mindre verk eller institutioner och att under redogörarens överinseende men i det hela självständigt utföra kvalificerade kassa- och avlöningsgöromål. En tillämpning av dessa riktlinjer torde rimligen ha föranlett förslag om ombildning av kanslibiträdestjänsten vid sjöhistoriska museet åtminstone till kansliskrivartjänst i 15 lönegraden.

Det må här framhållas, att kanslibiträdet intager i praktiken ställning såsom föredragande i ärenden av kameral natur ävensom i vad angår personalärenden. Framhållas må i detta sammanhang, att kanslibiträdet utöver sin befattning med ifrågavarande ärenden rörande museets egen personal har att verkställa avlöningsuträkning och utbetalning av avlöningsförmåner för vid museet tjänstgörande arkivarbetare. Redovisningen av de medel, som för detta ändamål ställas till förfogande av arbetsmarknadsstyrelsen, överstiger 100 000 kronor per år.

Arbetet med redovisningen av till museets förfogande ställda medel kompliceras vidare av att skilda räkenskaper måste föras för statliga medel och för privata medel.

Kanslibiträdets ställning och uppgifter ha sålunda under årens lopp i väsentlig grad förändrats. Hon intager i praktiken ställning som *redogörare*: hon upprättar och underskriver avlöningslistor, bereder och föredrager ärenden rörande löneklassuppflyttningar och vikariatsförordnanden, kontrollerar anslagsförbrukningen, upprättar och kontrasignerar bokslut, granskar räkningar, gör vissa utredningar i samband med petitaarbetet m. m. Det är verksamhetens omfattning vid museet, som framtvingat en dylik ordning.

Tiden synes nu vara inne att taga steget fullt ut och i instruktionen ålägga kassören föredragningskyldighet med åtföljande redogöraransvar i kamerala frågor. Det är i sådant syfte som vi vilja föreslå, att tjänsten omändras till en kassörstjänst i 17 lönegraden. En dylik löneställning synes väl motiverad och även nödvändig för att för framtiden säkra en fullgod rekrytering till tjänsten.

Såsom en mycket väsentlig omständighet vid bedömandet av kassörstjänstens lönegradsplacering bör beaktas det förhållandet, att inom museet icke finnes tillgång till någon annan kameralt utbildad befattningshavare än nuvarande kanslibiträdet, ett faktum som enligt tjänsteförteckningssakkunnigas betänkande (SOU 1946:94 s. 47) bör tillmätas betydelse.

Jag ifrågasätter, huruvida icke riksräkenskapsverket bör beredas tillfälle att yttra sig i detta ärende, då nämnda ämbetsverk enligt sin instruktion har att avgiva yttrande i frågor om tillsättningar av redogörarbefattningar.

Under åberopande av det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta, att kanslibiträdestjänsten vid statens sjöhistoriska museum fr. o. m. den 1 juli 1952 ombildas till tjänst som kassör i 17 lönegraden.

Stockholm i januari 1952.

Carl Lindberg.
